

[Justitsministeren.]

der være grund til at tage spørgsmålet om gennemførelse af en forbudsregel op til overvejelse, men jeg vil også gerne her sige, at jeg tror ikke meget på, at det vil være muligt at vende tilbage til en forbudsregel, når den først er afskaffet; det er jeg helt enig med hr. Diderichsen og hr. Poul Dam i. Jeg vil ikke gå så vidt som hr. Poul Dam og karakterisere bemærkninger og forventninger af den art som naive, for jeg ved udmærket, at der står prisværdige overvejelser bag ønsket om, at dette sies.

Hr. Ib Thyregod drøftede netop spørgsmålet om, hvorvidt man kunne begrænse § 234 til at angå sadisme, perversitet. Hr. Ib Thyregod karakteriserede rigtigt det begreb, vi nu har i straffeloven, utugtighedsbegrebet, som en retslig standard. Ændrer vi loven på det punkt, vil der jo blot ske det; at vi afløser den ene retslige standard med en anden, som det vil være lige så svært for domstolene at anvende, som det har været at anvende dem, vi nu har.

Men i modsætning til de fordele, vi har ved, at der dog ligger en fast eller i hvert fald en praksis — man kan vist ikke kalde den fast, men der ligger en praksis — som kan være vejledende også i fremtiden for anvendelsen af det utugtighedsbegreb, vi nu har i loven, så vil domstolene i tilfælde af en ny retslig standard ikke have nogen støtte i form af tidligere praksis.

Med hensyn til § 230 forstår jeg meget vel de betænkeligheder, der har været fremme. Man frygter, at det ikke vil være muligt at erstatte det forsorgsarbejde, som den gældende straffetruffel har givet politiet mulighed for at foretage. Man har rigtigt, synes jeg, fremhævet, at det er principielt forkert — jeg tror, det specielt var hr. Thestrup, der brugte udtrykket — at have en straffetruffel som redskab for et forsorgsmæssigt arbejde. Det er jeg aldeles enig i, og det er en af hovedgrundene til, at vi foreslår denne regel afskaffet. Vi tror jo, at det vil være muligt fortsat at få politiet involveret i dette forsorgsarbejde. Vi mener, at politivedtægten kan give tilstrækkeligt grundlag for en politimæssig indgriben.

Vi skal for resten netop i dag senere i spørgetiden behandle et tilfælde, hvor politiet på grundlag af politivedtægten greb ind

og ydede en forsorgsmæssig hjælp, hvor der var behov derfor. Jeg tænker naturligvis på den unge pige, der ikke ville opgive sit navn. Beviset for, at vi kan bruge politivedtægten, er hermed ført. Men jeg er da helt enig i og vil gerne gentage det, vi har lovet i udvalget, at der bør etableres et forsorgsarbejde ved engagering af dertil uddannede personer, og at familieministeren og jeg vil forsøge at skaffe dækning for de udgifter, som dette vil medføre.

Hr. Poul Dam rejste spørgsmålet om billedlig pornografi, der placeres i litterære værker; det kan være H. C. Andersens eventyr eller måske andre bøger, som der ikke skal betales forfatterhonorar for at optrykke. Jeg tror, at man, hvis man accepterede hr. Poul Dams synspunkt, ville skabe for let en mulighed for at omgå den forbudsregel, vi opretholder ved forslaget. Jeg kan ikke give en konkret besvarelse af, hvorvidt man kan tillade sig at have pornografiske billeder i et litterært værk. Det må afhænge af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, en vurdering, som det må være domstolene sag at foretage, men blankt på forhånd at give tilslutning til, at man blot kan putte pornografiske billeder ind i et litterært værk, så passerer det, den går ikke. Det er jeg sikker på at hr. Poul Dam ved nærmere eftertanke også vil give mig ret i at man ikke godt kan acceptere.

Til fru Else-Merete Ross vil jeg bare sige, at jeg tror ikke, der kan være nogen tvivl om, at den svenske komité, der behandler pornografilovgivningen, om den ikke er bekendt med vore motiver, så vil gøre sig bekendt med både lovmotiver og lovforslag og folketingsbehandlingen af lovforslaget.

Jeg tror, jeg hermed har svaret på det, der er grund til at komme nærmere ind på. Det er jo ikke meningen, vi skal forny debatten; den har været ført i udvalget i mange og lange timer.

Jeg takker for det meget dygtige arbejde, der er udført i udvalget; det har været interessant at deltage i disse forhandlinger. Og jeg takker særlig for den enstemmighed, som er opnået.

Ib Thyregod: Blot en kort bemærkning til hr. Poul Dam, som karakteriserede straffelovrådets udtalelse som naiv og derigennem også karakteriserede udvalgets be-